

Sy-li spěwał,
Pílnje džělať,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoľ mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwość da.

Njeh ty spěwał
Swěrnje džělať
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Dušl daty,
Wotpočń ty.

Z njebyes mana
Njeh ći khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

• Sserbske njedźelske łopjeno. •

Budyschin

18. julija 1926

Bauken

Čisłčej a nakład Šmolerjez knižicizščeznje a knižarńje šap. družšt. i wobm. ruč. w Budyschinje.
Wužadźa łóžbu šobotu a plačči bérkělnje 78 šlotych pjenježtow.

7. njedźela po šwjatej Trojizy.

Šjewjenje Jana 14, 4—16.

Žnjowny čaš. Šdnj wječor po wšy khodžach, kłyšach
tu a tam wótre kłepanje. Rožy šo wótsja. A nasajtra žnježny
a žnježarčki pšhed běłym žitom abo žoltej pščenju steja.
S měrom šchěroše kłozate polo w horzocze leži. Mjes kłozami
módrny kóstrjanž a čerwjena kufel, wobras mēra a čizehe
rjanošće. Kłozy a kwětki njewjedža, tajki strach jim hižo
hrošy. S móžnym wotmachom žnjež kóžu šałoži. Šchumje-
nje pšhes polo džě. Roža šwoje džělo čini. Štwjelza k šemi
padnu. To je jich wožud, pšchetož šu šrawe k žnjam. A kiž wñ
šće se žnježami a žnježarčkami, wašch nadawš je, tónle wo-
žud wukonjeć. Njepšchindu wam pšchi tajkim džěle kthutne
mñšle, pšchirunanja i wašchim šamšnym žiwjenjom?

To šo w našchim tekšće štawa. Tón nam móžny wobras
wo pošlednim šudže pošaže. Na mrocželi šedži Boži pošok,
podobny na Božeho šyna. W ružy wótrny šerb džerži. Pšchi-
šasnja šo jemu pšchinješe: „Šałož twój šerp a žni!“ Běša
kaž žnjowe polo šemja pšhed nim leži. Šserp kłincži. Šchu-
mjenje pšhes ludny džě. Ludžo dnj šastaja a se štyšnosću na
to čašaja, šštož ma pšchińč. Čžuja roššudžazu hodžinu.
Šemja šo žněje. Čžaš je šašchok, wěžnosć tu je.

Šštož šo tu nam jako wulki podawš pošledneho čžaša
wopišuje, šo pšchego šašo w žiwjenju jengtliwego čšlowjeka
štawa. Ša kóždeho junu pošledni džěń pšchindu. Ša kóždeho
junu i Božej šwjatnižy hłóš šakłincži: „Šałož šwój šerp a
žni i nim!“

Ššto je žnježar, žnježarčka? Štarny špěw to nam
njeh praji.

„Ta šmjercž je Boža žnježarčka,
Kiž šwoju móž ma wot Boža.
Džěń kóžu šej wótsi,
Ta žiwjenje křótsi,
Tuž bórny šnadž padnycž
Ty dnrbiš a šwjadnycž.
Šladaj šo, ty róžicžka!“

Šštož džěń šo šeleni a kčže,
To nasajtra šmjercž wotežnje:
Te njebyeske kłucže,
Kaš mori je rucže!
Šej lilije běše
Šsu najdlěje kčžě.
Šladaj šo, ty róžicžka!“

Mñšlimy pšchego na to? Ně, někotry džěń šo minje, a
mñ nješmny se žanej mñšlicžku na žnježarčku šmjercž špomi-
nali, kotraž šadny naš šteji. To hinaš njeje, pšchetož je žyle
njemóžna wěž, kóžde wotomiknjenje šmjercž pšhed wocžomaj
mēcž. Mašch drje wjele tajkich, kiž šebi to žadaja; ale woni
šami to njecžinja, dokeš kaž praja, je njemóžna wěž. Bóh
Knjes je to tak pošajit, šo šu nam lěto, džěń a hodžina na-
šheje šmjercže nješnajomne. Bñšmny hodžinu našheje šmjerc-
če i wěštosću wjedželi, bñšmny wbohe štworjenja bñše! Wšcha
radošć, wšchón mēr, wšcha wjekłocž do džěla bñ šo i našheho
žiwjenja šhubika. Ně, njemóžemy štajnje na šmjercž mñšlicž,
a to tež njetrjebamy.

Šštož paš bñ nětš nawopaš mñšlit, šo mamny dopomnje-
če na šmjercž žyle i našheho žiwjenja wutupicž, šo móžemy

cžinicž, kaž ptač štruf, wo kotrymž so powěda, so swoju hłowu do pělka tyla a myšli: Sdny ja swojeho pschescžeharja njewidžu, potom wón tež mje njewidži! — šchtóž to mēni, by błaśn był. Wón njeha Boha srosomicž, kiž někotrehu pólka nam pschipoólka: Rónž, luby cžlowjecž, wopomni! Róždy wječor spanje, tónle bratr šmjercž, t nam pschithadžuje, so tu ležimy skoro jako byčmy mormi byli. Rchoroscž do nascheho doma sastupi a šhtom nascheho žiwjenja tšhaže. Raschž we naschej štwje steji a cžiche blēde woblicžo móžnje i nami rēczi. Haj, druhdy šhumjenje žałožneho žnjoweho dnja na ludy pschithadžuje: wójna ludži po tšhazach pokręta abo štrachny mór dom wot domu lēse.

Tohodla tónž, luby cžlowjecž, wopomni! Njekmēsč so wěrnosczi sawrēcž, so by jenož mału šhwilku na tutej semi do role cžlowjestwa spłodženy, so jenož je wotomit trjeba, a ty tu mormy ležiš. Tši dny twoje cželo hišcže w domje wofstanie, kaž knop na polu. Potom semja t semi, popjet t popjekej, próch t próchej pschindže. Twoja dušha pač, to, šhtóž ty poprawom by, hdyž twoja dušha dže?

Stari molerjo prjedawšich cžakow by nam wobrasny wo šmjerczi molowali. Tač mjenowane šmjertne raje. Tam šmjercž jako hušlektu widžiš. Na hušlach swoju šhtucžu hraje. Ludžo ju kšyša a so ja ruku pschimnu, mužšy a žónške. Džimi lóšht w jich woczach steji. Sso wjercžo rejwaja. Wužiwajmy swoje žiwjenje! Čhžemy jěšč a picž, spēwacž a štačacž, lubowacž a so wješelicž, pschetož jutšje šmy mormi!

Šacž je Bóh tón Rnjes šhutne napominanje nam tohodla pschi pucžu postajič, so byčmy w loškomyšlnoščzi žimi byli a swój rjany cžach w šwetowny wješelač pschepašali? Šhto dha tajka dušha potom do wěčnoscže psched Bóže woblicžo se šobu pschinježe? Šhutny cžlowjet tajke šmyšlenie wotpošala, došelž je to jeho njedgostojne a dušhu mori. Šhtóž tač swoje žiwjenje pschecžini, so cžlowjekej runa, kiž jemu doměrjene šubło pschehraje. Jeho tónž je prjedy abo pošdžišcho bankrot. Prjecž je prjecž.

Nowišcheho molerja šnaju, kiž je šebje šameho hromadže se šmjercžu molowač. Widžiš mišchtra, muža w najlěpschich lětach, psched wobrasom molujo stejo. Sady njeho steji šmjercž a na pošlednje trunje hraje. Š šhutny mi myšlemi moleč jej pschipošlucha. Wón so šmjercže njeboji. Ale melodija, kotruž kšyši, jeho hnuje, se wšchēmi mozami dželo swojeho žiwjenja došonjecž. Ša tónle pohnuwazy wobras by so najlěpje Rnjesowe šlowo hodžało: „Ja dnybju dželacž to dželo toho, kiž je mje pólkač, došelž džēn je, nōž pschindže, hdyž nišhtón njebudže mōž dželacž.“

A tomu dže šmjercž naž pohnuwacž, dželacž na šebi šamym a dželacž ja druhich. Šhto rēka prawje žimy byčž, dže wona tebe nawucžicž.

Sdny by ty wopomnič: šerp je bliško, žnježar hižo po pucžu a mōž žnjowy džēn psched durjemi — toho šmy wēšty, ty by hinač žimy był, kaž by džēnka žimy. To wulke by cži mače bylo a to mače wulke. Wulke šda so tebi nētkole byčž pjenješ a šubło, lóšht a wješela tutoho šwēta, cžejč a nahladnošč. Wo to so tohodla pschede wšchēm prōžujesh, to šda so tebi to najwažnišche byčž. Ale psched šmjercžu je wšchit- to mače a knicžomne; pschetož ty wot wšcheho toho ničžo šobu njewošmješ. Sdny by to wopomnič, by so bóle wo šubla swojeje dušhe prōžowač. Njebny so wjazy tač ja tym prašhač, šhto ludžo wo tebi rēcža, ale, kaž mēnjenje ma Bóh tón Rnjes wo tebi. By swoje žiwjenje mērič po žiwjenju toho, wěčneho žiwjenja. By pomatu nawuŋnyč, so njeje tón swojeje šhudobny naštrōžak. By so hańbowač: tajke rjane wuŋ-

wanje do role twojeje wutrobny wot Bóha a kažke šhude žnē wot tebe! By nawuŋnyč tamnu proštwu: Bóžo, budž mi hrēšniškej hnadny! By swoju bibliju, kotraž nētkle njewuži- wana nēhdže w twojim domje leži, hušcžišcho do ruki wšač. Nētkle je wona tebi pschējara štaromódna kniha; ale potom by tebi tale štaromódna kniha byla žórko žiweho trošhta a wěčneho žiwjenja. By pomtku nawuŋnyč, so njeje tón swo- bodny, kiž cžini, po cžimž so jemu dže, ale jenož tón, kiž cžini wolu swojeho Wótza w njebiešach. By kručžišchi byč psche- cžiwo šebi šamemu. A pschecžimo šwojim domjazym a šu- šodam by pschecželnišchi a ščēpliwišchi byč, by i nimi wob- thadžač jako mrējazy i mrējazy mi. Njebny džyč, so maja tu mału šhwilu, kotruž by hromadže, šrudne woblicža. By byč džēcžo mēra kaž Jesuš, kiž so hišcže i kšyža dele ša šwojich njepšchecželow modlešche. Njebny ženje i woczow pušcžik, so by tu na teje semi, so by ša wěčnoscž šrawič. By wješela a šrudobu tutoho cžaka t tomu wužiwač, so byčhu cži pomhali po pucžu do wěčnjeje domišny.

Haj, to by cžinič, hdyž — hdyž njebny bylo to ške „hdyž“, o šebi myšliš: Mam hišcže cžaka!

S wotkal to wēšch? . . .

Wotkal na šchomje tež tebi junu row rjja. A na šor- tu cži tam kšyž abo šamječ postaja. Šhto budža na njón na- pišacž? Dyrbiš mi pschidacž, so je tale myšl, i kotrejž džu nētk ščōncžicž, rospomnjenja hōdna. Twoje mjeno budža tam napišacž. Ale to budže pošdžišchim narodam jenož hošy šgnč. To jim ničžo njeprazi. A twoje lēta tam šnano napišaja a šoho šawošajišch. To tomu, kiž nimo dže, da wopomnič, tač pschemēnjenja pošne je žiwjenje a tač nješmilna šmjercž. Ale i tym wšchēm njebny ničžo wuprajene bylo wo tym, šhtóž psche to šachodne dže.

Nēšhto dnybjało tam štač wo tym, so by nēšhto wob- šedžač, šhtóž tule šemju pschetrage a šotremuž tež šmjerczi šeschčodžicž njelamōže. To je jenicžy Bóh tón Rnjes. Tón ma byčž šaložč a wopšhijecže twojeho žiwjenja. Najwyšchšche šubło. Dyrbi tebi wjazy byčž, dnyli šlēboro a škoto, šemški lóšht a cžlowješka šhwalba, nan a macž, žona a džēczi. Sdny mōže so wopradowže na twój šamječ napišacž: Bóh bē jeho dušhi najlěpschi džēl; we Bōny je žimy byč a we Bōny je wu- mrječ, — potom nješluchesh t tym, kiž by junu byli, ale do tny, kiž by wěčnje žimi.

Tuž, hdyž nētkle šako šoka brinczi a pschi pošncženju cži myšle na žnježarštu šmjercž pschindu, kotraž šady tebe steji, ja cži i wutrobu pscheju, so moč se štareho spēwa, wo kotrymž prjedy w prēnjej šhtucžy kšyšachmy, šej pošlednju šaspē- wacž:

Pój, šmjercž, pój šem, so njeboju,

A wotežnej mje, róžicžu!

Šacž boli, šhto wadži?

Mje šahrodnič šadži,

Do njebieš, tam šebi

Mje rjeišchu debi.

Šraduj so, ty róžicža! Šamječ.

Bošasta.

a.

Šlōk: Šdžerž, Rnježe, swoje šlowo zc.

Čejšč, Rnježe Jesu, wobšhomač, na proštwu dnyšwe pošku- čaj, mōž njepšchecželow t hańbje štaj. jim dohycž nišdy nje- pschidaj!

Šich lēšč a šylnoscž wulka je. a nješmērne jich hordženje; im našcha nadžija šwēch je, my šort šmy jich a šazpjenje.

Nam wodaj škóscj wšchu našču tñ, naš njesahub; wšcha hñadny by! To njeplcheczalam polaž tñ, so njesutk jich by pospny!

Edžerž kwoje hñadne stablěščo, škicj mēr a poloj jemu so, so dopósnat by šóžny to, tať žyrkej prawa twari so!

So Bóh našč by, — to widžecz daj, do hańby njeplcheczalam staj, by pod škítit kwoj naš wulhowaj a kwojim i nysj wupomhaj! —

Jan Heermann, † 1647; — jek. M. U.

b.

Po swojim hlósu.

Jako wowcka Jezusa
sym ja poľna wjesela;
wón, mój pastyr, za mně khodži,
mje na strowej pastwje wodži;
wón mje znae, lubuje
a mje z mjenom mjenuje.

Pod kijom sej pastyrja
wowcka khlěb swój namaka,
kotryž za nju stajnje khowa
a ju k nasyćenju woła,
a hdyž wona lačna je,
ju džě k žórku dowjedže.

Njedyrbjała wowčička
tohohla byč wjesoła?
Přetož tñ po rjanych lětach
budu w njeby w rjeńšich hětach
bydlić w rucy pastyrja,
wozbožena wowčička. —

Luiza z Hayn, † 1782; — zec. Kullmann.

Annabergski šješb ewangelsko-lutherskich towarštwow mlódych holzow.

(Božracžowanje.)

Nětk ščěhowachu rosprawy hłowneje šhromadžišny. Šajmawny bě pšchednošć poškadniča, kotryž wo wobštejnosćach poškadniča a wo nowych pucžach i jeje poškynjenju a i poškynjenju žykeho džěla rěčelše. Jedyn i tutny pucžow je tón, so by šóžda mlóda holza špntała we kwojej wožadze dohnyč pšcheczalam tuteje nusneje a dobreje wězy, kotryž bychu wob lěto tež pšchinosć płacžili, hñadž 1 abo 2 hr; wěšo ščtóz wjazny płacži, je lubje witany. Bych tutomu žyke mu wulkuemu džělu pšchał, so by we wšchěch wožadach i najmjěńšcha někotrych tajkich špěchowarjow namakało.

Knježna Bogelez-Drježdžanška poda rosprawy wo najwážnišchich podědženjach štareho lěta, knjes farať M. Müller doda to a tamne. A tomu pšchisamkny so pšchednošć knjesa fararja Beyricha-Lengensfeldskeho wo „Našče žiwjenje we šlužbje žyrkwe.“ Tutón polaža, tať móže šóžda mlóda holza šobudžělacž a šutkowacž we a ša wožad a žyrkej. Tať by mlóde holzy šóžde lěto Boži dom wot horjeka hacž dele wumyke, tať šwěćniki čyščyke, tať debja Bože domy, wožebje wołtať a dupu i šwěćkami a še šelenym šóždu njedželu, tať špěwaja, tať šhodža pšchede wšchěm šóždu njedželu do Božeho domu atd. Ščłoda, so dnyrbjesche so pšchednošć pšchěšche ščónčicz, dofelž bě popoľdnjo tu a hoščenzar hotowy, tutym štam wobjed pšchihotowacž. Še špěwom wulłincža šhromadžišna.

Šich najwjazny wobjedowasche šažo we wulkim štanje, mnošny pať tež domach pola hošpodliwnych Annabergskich a druhich.

Dolho njetrajesche a byłny so šažo hromadžachu, šebi wulčecz na horu „Böhlberg“, kotraž tať podobnje blisko mē-

šta leži, tať Lubijška hora, je pať 832 m. wyšoka. Někotři jědžechu i autami horje, my i druhimi šobu běžachmy a wulčichmy krašny wuhlad do dala, wjedženi wot tam derje šnateje diakonizy. Na horje bě wošchewjenje i kosejom a wšchělaša šabawa. Tutu nam kušť nahly ale šrótki deščč pšchětorže. To naš njenaštróža. Wjekeli čžehnjachmy šažo i horu, na šorejž je tež wyšoka wěža, do mēšta, do žyrkwe byj. Šany. W tutej džeržachmy i k. superint. Šanitzšom šrótkke nutrne wobšamkjenje a dželenje. Knjeni šaračka Šröhlichowa bě so hjo na horje wot naš džělika a i nami rosžohnowała.

Mnošny hotowachu so na dompuč. Na 600 je jich hišččje woštało, my i Lužizy tež; džychmy našajtra šobu na rajwšchichu horu Šafsteje, hdyž běchmy jej tať blisko po tať dalokaj jěšby wot domišny.

Šbytny wječžorny čžach wulčichmy hišččje i tomu, šebi hišččje mēšto wobhladacž a to a tamne wobštaracž. Wšchěšhodžichmy wožebje hišččje ras rjanu žyrkej byj. Šany a džechmy potom na pohrjebnišččo, na kotrymž porňjo wulčemu ščičžej i ščičžowanym šteji „Šipa horjestašwanja“, wo šotrejž drugi ras hišččje nadrobnišče šžělimy. Še to wulke ščtomišto, w lěče 1520 jako mašny ščtomit i wjěšštom do šemje šadžene. Še so šaseleniko a roštko a wupšchěštrěwa móžne hačšny tať ruzny a poršny i njebyškam, pšchibahajo tať 1520/21, : „Šawěrnje, šawěrnje Bóh tón Knjes je žiwny a jewa so a čžini džiwny.“ Š nutrnosćžu štejachmy pod móžnym hačšami, šotrež by, tať hišččje derje widžišč, i šorjenjom wuroštkje.

Na to džechmy domoj, so bychmy i najmjěńšcha někotre mjěńšchiny tež našchim hošpodliwnym pšcheczalam wěnowali; i tomu njeběchmy hacž dotal wjele šhwile mēli, dofelž bě jenne wuhotowanje po druhim. (Božracžowanje.)

Žyrkej a štat.

— Šyžjenja našpomnišmy tu nacziški nowych šakonjow wo džětanju štatnych a žyrkwinych šastojnikow. Tute šakony by pšchijate. To šmēje šórny dalšchich ščěhškow ša našču krajnu žyrkej, wožebje tež ša našču Lužizu. Š tutymi šakonjemi šžěhnje so dotalna konsistorialna wyschnosć pšchi woštrjěšnym hejtmanštwje w Budyščinje, ša nju pšchewošmu ščtyri šuperintendenturny žyrkwine šarjadništwo. My Šserbjo budžemy potom džěń wote dnja na to dopomnjeni, šelko dorošumjenja je šakška šynoda ša našču wožebitosć mēla.

— Ša pšchihodne lěto 1927 pšchihotuje so nowa proteštantiška šwětowa šonferenza, kotraž so do Laušanne w Šchwizy powoła. Šmēška šakška šakolška nowina to kwojim čžitarjam še ščěhowazej šadu wošjewja: „Nač dem vorjährigen erfolglosen protestantischen Kirchentag von Stockholm soll nächstes Jahr ein zweiter Versuch gemacht werden. Tu möge so prajicž i šmēškim prajidłom: „Der Wunsch ist der Vater des Gedankens.“ Šón hobyški šwážliwny pošpnt, wšchě te wšchělate žyrkwe a wulnacža, šotrež nješbu romško-katolške, šwoacž i šwětowej šonferenzy, njeje hjo tohodla hjes wulpěcha byť, dofelž by so tam šelške. A i tomu by džělali a džělaja dale. —

Wšchělle i bliska a i daloka.

— Knjes farať Matej Urban-Šhroštamšć je 13. julija šwjeczil i Božej hñadny 80. narodninny. Našče „Bomhaj Bóh“ špomina na njeho i wulkim džakom. Še wón tola jeho

najšwérnišchi a najpilnišchi řobudźelaczeř, wořebje řchtoř řer-
luřche nastupa. „Sserbřke Rowiny“ řu řnjeřej řararjei wě-
nowaře wořebite wopominanje we řwojim 160. cřiřle; na
tuto tu dženřa ř řrótřka nařchich cřiřtarjom ředźbliwnych cřiřni-
mym. Řnjeřej řararjei Urbanej pař přchinjeřemym řwoje naj-
nutrniřche řbořopřhecza, jemu wuprajejo wutrobnym dźař řa
wřcho to wobřcherne řwérne dźeřo, řotreř wón nařchemu řo-
pjenřu je wěnowař a řiřchcze wěnuje. Bóh lubym Řnjes řohnuj
nařcheho řpěwarja řa to a řpořcz jemu řiřchcze dořhe řohno-
wane řeřa, pořne řbořa a wjeřelenja a řpořojenja! Mym řmym
řebi wěřczř, řo wón ř řutnym mořow, řotreř Bóh jemu w 9. řeř-
dźeřatřu řiwjenja řpořczř, teř něřchto na nařcheho njeřdźelnika
nařoři.

— **Se řerbřkich wořadow.** Řař řhonimym, pořdu na Mi-
chařa řřjo řerbřřym duchowni na wotpořčřnř, řř. řararjo řan-
driř = řuřczanřki, Mróřař = Řařeczjanřki a Řada = Budyřřki.
Řetliczanře řarřke męřtno je řřžo přořdne; to bnyřu potom
řchřni bnyře. A duchownych, řotřř řu řerbřřkeje řeřze mořni,
nimamym řwonřka nařchich wořadow w řařřkej řanym, řřiba
ř. řararja Řiotu a ř. řararja Řeřbarřa, řotřř je přched řrót-
řim je Sserbow do Řemřow řchol. To řu tař řrudne wuhla-
dnym, řařřeř dře řu w řařřkej Łuřřřym řeřnym řdnym bnyře řa nařche
řerbřřko-nemřřke a nemřřkořerbřřke wořadym.

— **S Řlufřcha.** řařdženu řřředu nařch nowym wořadnym řa-
rař, řnjes Ř řch řřan, řodžemym ř řodźřja, pořředni czař
w Dohna nad Łobřom řřutřujo, ř nam řaczahnym a bu řwja-
tocřnje powřtanym. Na mjeřym wořadnym we řařřowje jeřo pod
czeřnymym wrotami řnyřa wořadnymym a řořczř (na cřole wo-
řadni a wjeřni řařupjeřjo ř towarřřtwami, mjes nimi wojeř-
řke towarřřtwo, řař ř mřodžinu a řchulřřimi dźeřczřimi woczako-
wařu. Po řřanym řpěwje mřodnym řolřow, pod wjeřniřřtwom
ř. řantora a wnyřřcheho wuczeřja řantufřcha: „Bóh pořřow
czeř!“ přchednjeřemym, řnjeřa řararja, jeřo mandźeřřku ř přchi-
tomnym řymom řnjes męřřopřchedřnyřa wořadneho řařupjeř-
řřwa řermřdorř nad Řupořu wutrobnje powřta, jemu
řbořo a řohnowanje na dořhe řeřa we wořadze přchejo, na cřoř
řo powřtanym ř heřřom: „To je řon džeř, řotřř řon Řnjes
cřiřniř je“, podźařowa. Řřanym czař pod řřłodřřom řipowejealeje
a je řnyřřom wřchěř řwonow přchi řřłonczřřu, řřž tař řřeř přeni
řrócř řařo řnyř džeř Bóřu řemju a nařche řnjowe řahony po-
řřoczeřřche, do řařřřkeho dwora řaczahnym, řřž řo ř wulfej řnyřu
wobdźeřniřřow napjeřni. — Po řpěwje „Řař řem je Bóh
Řnjes přchiwjeřł nař“ a „S Řnjeřom řwój řřutř řpořczřinaj“,
řař po powřtanřřim řřłowje ř. męřřczanowřř řchulřřera, ř. řarař
Miřela ř Mařeřhez jařo wořadnym wřřař (řřžo ř řřuřemu
rařej) w nemřřkej a řerbřřkej řeřczř pořřow wjeřeřa, řbořa a
męřa, řař wořebite řerbřřke „Řomřaj Bóh, Bóh řohnuj Wařch
wonřřřłod a nutřřřłod!“ nowym wobnyřřerjam řřenje wot
nutřřakym a wonřakym ponowjeřneho řařřřkeho doma, přchiwořa.
Po pęřnym řrónczřřakym ř řwěřřřowymym darami mřodžřnym a
paczeřřřřich dźeřczř, řař přchi řařupje do wořadnym tař řiřchcze tu
ras pořřiczenymym a napořřeřł ř wutrobnym řřłowom ř. wnyřř-
řcheho wuczeřja řantufřcha jařo řobudźelaczereja, řo řwjeřdžeř-
řřym powřtanym řnjes w mjeřnje řwořich řwójřnymym řnutym řa
wřchřřke wopořřařanja czeřczze, lubořczze a dowęřřenja wutrobnje
dźařowařřche, řpominajo, řař wjeřeřřym je pucř do lubnym Sser-
bow řařo nařřupřł, a ř řařřkej dowęřu wořebje dźřwajo na bo-
hate wobdźeřenje mřodžřnym do přchiřřoda wořadnym a řnyřřwje
hłada. Přcheřwajřa powęřcz bęřche teř, řo je řo ře řřonym mřo-
džřnym na 400 řřřřnow řa wudebjenje wotřarřa a dymym přchi
řřładnořczř řařupjenja noweho řararja nařřomadźřlo. řřro-

madnje wuřpěwana řchřucřřka: „Řjeř řřajnje řawořřtanu!“
řwřatocřnořcz wořřamřřym a pořořczowařřřa řodźřina řiřchcze
řařřupjeřřow wořadnym a wřow ř czeřřnje přchiřřatymym nowymym
wobnyřřerjemym řarym řřeřnocřři. Bóh da nařchej wořadze po
czeřřřich řnyřdženjamym, řdžeř řo řchpřejwine řořřym wot řařřowa
hař do Řoweje Wřř řahubjejo přches řahony walachu, řařo
nowe řohnowanje a řřadowanje a řřeřnocřřuj pod řwojim
duchownym řohnowanym přches řřřu řnjeřa řararja Ř řchř-
řana wřchřřke jeřne řřawym!

— **S Řařeř.** řswęřna cřiřarřka njeřdźeřřkeho řopjeřřka „Řomřaj
Bóh“ je w řařdženymym męřřazakym w Řařeczjanřkej wořadeře ře-
mřeřa. „Řomřaj Bóh“ bęřche řa nju natwarřaře, řřořřřowarř-
ze a pořnyřřaře we wjeřeřřymym a řrudnymym dnymym, w řorřu a
řnyřřnořczřři, řotreř je teř wona tař czařřto wopřacz dnyřřařa we
řwojim řiwjenym. „Řomřaj Bóh“ bęřche jeř řobu to najřlub-
řche, tař řo řo wona w řmjeřczř teř wot njeřo dźeřicř njemó-
žeřche a wuprořřym řebi přchi řwojim wotřřařřicřřu, řo bnyřu
jeř pořřednje cřiřřka „Řomřaj Bóh“ řobu do řařřczza pořo-
řřili. Řař řaharřbi tuta řřara řerbřřka maczeřřka nęřřotřřřřřłi
řerbřřřu je řwojim přchiřřřakom. W najwřařřym řerbřřich řwój-
řakym je nabořřnořcz a narodnořcz na boř cřiřřnjena, na jeře
męřřto je řřupřł duch řorřdořczze, nařřatowřczze a řebicřřiwowřczze,
řeřřo maczeřřow řiřchcze je, řotreř řwojim dźeřczřom řucřřki
řnyřřnu ř nutřnej modlitwy, řeřřo řich je, řotřřř řwoje řchul-
řke dźeřczř řiřchcze ře mřřchi řczeře, řo bnyř řo řim do wutrobnym řa-
řchczepřł to, řchřtoř řich pořnyřřa a řdžeřři w pořdźřřřim řiwje-
njym? Dženřniřřche cřiřłowjeřřtwo nima řřwřile do řo řicřř, wone
je řřive we wjeřeřu a řejwanym — řo bnyř řo Bóři řud napadnymym
njepřchiřřotowane, řař paduch w nořym. Dw.

— **S Řaleřřřimym přchiřřhadžeřa řajimaře a řwjeřeřelaze po-
wjeřczze wo řojenym wuřřadnymym.** řchřto njeřym řnař ř Řoweřo
řařonja tutu řařłřřnu řřorowřcz: wuřřad! W řeruřřalemje
je bratrowřřki wuřřaw „Řeřřřowa pomoz“. W tutym řřutřřuje
domorodnym arabřřki řřcheřczjanřki řeřař řr. řanaan, řotřřř, řař
teř dnyřym, tutym wbořich řřorow řoji ř nowym wořebřřym
řřeřřřom, řotřřř „Řiouni“ mjeřnuje. Tuto řeřařřřtwo řo wu-
řřadnym do řřwě řnyřa. S nim řu 1924 přeřnje wuřojenje wu-
řřadneho dořpřili; w řeřczze 1925 buřřřtař dwejo jařo wuřojen-
naj puřřczzenaj a řeřřa bu nęřřřo řařo řchřřwóřřym řa cřiřřřym přa-
jenym. Přchiwuwřni a přcheřczeljo přchiřřdžechu pořřni radořczze a
a dźařa po njeřo; řeřřa Řli Mařmed. — Teř wřchřřřim dnyř-
řim we wuřřawje přcheřřwawym je tuto řeřařřřtwo pořłojenje
přchinjeřřł, tař řo ř najmjeřřřa ř czařřami řanymym bolořczřow
nimaja a řo mōřa teř w domje a řahrodže řobu dźeřacz. Řřžo
tole je řa nych wulke pořłojenje a řřana pomoz w řich řnyřřa
pořřnym czeřřpjenym. A ř ř tomu maja tu nadźřřu, řo tuto ře-
řařřřtwo řřłonczřnje tola řiřchcze teř w nych tute mowarřřřke ba-
zille wuřřada mowř. řchřto njeřym řo řnyř ř řutymym wbořřimym
řaczřuwacz wjeřeře a dźař!

Řřřřowanje: W. w řřu. řa 8. po řwř. řř. — M. w Ř. řa
9. po řwř. řř. — Dw. w Ř.: Wutrobnym dźař. řřmym řa řoř-
dnym přchiřřowřřř ř wořadow dźařřowni a wobřarujemym, řo řo na-
řche wořadnym, a to řich wozereřo řař řařřojjo, tař řara pořeřřł
ř řařřřim řobudźeřřom přchiwaczřa. Řeř.

Řřřřowanje nařřłada: Řnjes řarař W. we W. njeře řa
7. po řwř. řř. přeřřowanje pořřłař; bęřřym řohodla nuřřowant,
řo řami řaraczř.

řamowřřym řeřařřor řarař Wyrřacz w Řořaczřřakym.